

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons [taal- en vertaalbeleid \[Link\]](#).

Besluit in zaak 2049/2014/NF betreffende de weigering van de Europese Raad om toegang te verlenen tot documenten betreffende de economische taskforce 2010

Besluiten

Zaak 2049/2014/NF - **Geopend op** 08/01/2015 - **Besluit over** 15/03/2016 - **Betrokken instelling** Europese Raad (Opgelost door de instelling) |

De zaak betrof de weigering van de Europese Raad om klager toegang te verlenen tot twee documenten met betrekking tot de taskforce van 2010 om de economische governance in de hele EU te versterken. De Europese Raad voerde aanvankelijk aan dat de publicatie van de documenten de bescherming van het financiële, monetaire of economische beleid van de Unie of een lidstaat en van het besluitvormingsproces van de instelling zou ondermijnen.

Na inspectie van de relevante documenten was de Ombudsman voorlopig van mening dat de inhoud ervan niet zo gevoelig leek als de Europese Raad, met name gezien het feit dat de documenten van 2010. De Europese Raad heeft vervolgens zijn beoordeling heroverwogen en de twee documenten aan klager vrijgegeven. De Ombudsman constateerde dat de Europese Raad aldus de klacht had opgelost.

De achtergrond van de klacht

1. Klager heeft op grond van Verordening 1049/2001 [1] in juni 2014 een verzoek ingediend om toegang tot documenten die in het bezit zijn van de Europese Raad. De documenten hadden betrekking op de werkzaamheden van de taskforce die in 2010 door de voorzitter van de Europese Raad is opgericht om de economische governance in de hele EU te versterken.

2. Het secretariaat-generaal van de Raad heeft, als secretariaat van de Europese Raad,

aanvankelijk toegang verleend tot 23 documenten waarop het verzoek van klager betrekking had. Vervolgens heeft zij nog 17 andere documenten openbaar gemaakt. Zij weigerde echter de toegang tot één Duitse en één Roemeense bijdrage aan de werkzaamheden van de taskforce, omdat de openbaarmaking ervan het besluitvormingsproces van de instelling zou ondermijnen (artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1049/2001).

3. Klager heeft vervolgens een confirmatief verzoek ingediend en verzocht om volledige toegang tot de relevante Duitse en Roemeense bijdragen.

4. De Europese Raad heeft op het confirmatief verzoek van klager geantwoord en het besluit bevestigd dat geen toegang, zelfs niet gedeeltelijk, tot de twee betrokken documenten kon worden verleend. Voor beide documenten heeft zij haar weigering om toegang te verlenen gebaseerd op artikel 4, lid 1, onder a), vierde streepje, dat wil zeggen de bescherming van het financiële, monetaire of economische beleid van de Unie of een lidstaat, en artikel 4, lid 3, tweede alinea, van verordening 1049/2001, dat wil zeggen de bescherming van het besluitvormingsproces van de instelling nadat het besluit is genomen.

5. Klager wendde zich vervolgens tot de Ombudsman.

Het onderzoek

6. De Ombudsman heeft een onderzoek naar de klacht geopend en de volgende bewering en vordering vastgesteld:

De Europese Raad heeft ten onrechte geweigerd om het publiek toegang te verlenen tot twee documenten over de taskforce 2010 om de economische governance in de hele EU te versterken. Klager stelde dat de Europese Raad toegang tot de twee relevante documenten moest verlenen.

7. De Ombudsman heeft de betrokken documenten geïnspecteerd om te kunnen bepalen of de Europese Raad Verordening 1049/2001 correct heeft toegepast. De inspectie bracht de Ombudsman ertoe het voorlopige oordeel te vormen dat de inhoud van de documenten niet zo gevoelig leek als de Europese Raad. De Ombudsman was ook van mening dat het niet duidelijk was dat de documenten onder de uitzonderingen van Verordening 1049/2001 vielen op grond waarvan de Europese Raad de toegang van het publiek had geweigerd.

8. Vervolgens heeft de Ombudsman de Europese Raad verzocht advies uit te brengen over de klacht. De Ombudsman heeft de Europese Raad met name verzocht zich te buigen over de vraag hoe hij bij de toepassing van de desbetreffende uitzonderingen van Verordening 1049/2001 rekening had gehouden met het feit dat de twee documenten waartoe hij toegang weigerde, dateren van 2010. De Ombudsman heeft het advies van de Europese Raad ontvangen. Bij de uitvoering van het onderzoek heeft de Ombudsman rekening gehouden met de argumenten van de partijen. Klager heeft geen opmerkingen ingediend over het inspectieverslag van de Ombudsman of het advies van de Europese Raad.

De bewering dat de Europese Raad ten onrechte de toegang van het publiek tot documenten heeft geweigerd

Aan de Ombudsman voorgelegde argumenten

9. Met betrekking tot de uitzondering van artikel 4, lid 3, tweede alinea, van verordening 1049/2001, dat wil zeggen de bescherming van het besluitvormingsproces van de instelling, heeft klager twee argumenten aangevoerd ter onderbouwing van zijn bewering dat de Europese Raad ten onrechte de toegang tot de twee betrokken documenten had geweigerd. In de eerste plaats voerde hij aan dat de uitzondering van artikel 4, lid 3, alleen kan worden ingeroepen wanneer het besluit nog niet door de instelling is genomen. In dit verband wijst hij erop dat de Europese Raad reeds de aanbevelingen van de taskforce had ondertekend, die op zijn beurt door het Europees Parlement en de Raad waren goedgekeurd in de vorm van twee wetgevingspakketten, bekend als „Six-Pack” en „Two-Pack”. Ten tweede was klager het niet eens met de beoordeling van de Europese Raad dat de bescherming van het besluitvormingsproces zwaarder zou wegen dan het openbaar belang bij openbaarmaking. Hij betoogde dat de aanbevelingen van de taskforce, door de respons van de EU op de financiële crisis vorm te geven, van invloed waren op het leven van de burgers in de hele EU. Daarom moet het openbaar belang bij openbaarmaking volgens de klager zwaarder wegen dan de bescherming van het besluitvormingsproces van de instelling.

10. Klager heeft geen opmerkingen gemaakt over de toepassing door de Europese Raad van de uitzondering van artikel 4, lid 1, onder a), vierde streepje, van Verordening 1049/2001, dat wil zeggen de bescherming van het financiële, monetaire of economische beleid van de EU of een lidstaat. **11.** In zijn advies deelde de Europese Raad de Ombudsman mee dat, in het licht van het voorlopige standpunt van de Ombudsman, de twee documenten grondig opnieuw waren beoordeeld. Op grond van de nieuwe beoordeling is de Europese Raad tot de conclusie gekomen dat het niet langer passend was de toegang van het publiek tot de documenten te weigeren, met name omdat de documenten op dat moment meer dan vijf jaar oud waren. De Europese Raad heeft de documenten dus in hun geheel vrijgegeven en met klager gedeeld.

Beoordeling van de Ombudsman

12. De Ombudsman is ingenomen met het besluit van de Europese Raad om het publiek toegang te verlenen tot de documenten in kwestie.

Conclusie

Op basis van het onderzoek naar deze klacht sluit de Ombudsman deze af met de volgende

conclusie:

De Europese Raad heeft de zaak geregeld.

Klager en de Europese Raad zullen van dit besluit in kennis worden gesteld.

Emily O'Reilly

Straatsburg, 15/03/2016

[1] Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).